

Un 69% de les dones que viuen al carrer han patit violència de gènere

De les 956 persones que dormien a la via pública de Barcelona durant el 2018, un 12,2% eren dones i un 87,4% homes

La violència de gènere, juntament amb la manca d'estudis, la precarietat laboral i l'atur són factors desencadenants que fan augmentar el risc de caure en el sensellarisme

Les entitats socials proposen recursos diferenciats per homes i dones en situació de sensellar, alhora que demanen una política d'habitatge efectiva que garanteixi el dret a tenir una llar

Barcelona, 20 de novembre de 2019 – Durant la jornada “El sensellarisme en femení a Barcelona” organitzada per Arrels, Assís Centre d'Acollida, Llar de Pau, Prohabitatge, Lola no estàs sola i Càritas Diocesana de Barcelona, s'ha presentat l'informe “Dones en situació de sense llar a la ciutat de Barcelona”, que ha estat elaborat per un grup d'investigadors i investigadores de la Universitat de Barcelona vinculats al Grup de Recerca i Innovació en Treball Social (GRITS) i el Grup d'Investigació social aplicada (GRISA). L'informe ha volgut posar llum a les **experiències que han patit les dones que han viscut una trajectòria de sensellarisme**, i destacar els motius que les han portat a dormir a la via pública o en un habitatge insegur.

L'informe ha analitzat situacions de sensellarisme que presenten les dones a la ciutat de Barcelona, identificant els factors desencadenants del sensellarisme femení. D'altra banda, també s'ha volgut analitzar el paper de la violència al llarg de l'itinerari vital d'una dona, i finalment conèixer l'impacte de les administracions públiques a l'hora de protegir-les, o no, durant la seva experiència de carrer.

L'estudi s'ha elaborat a partir d'una recerca qualitativa amb 35 dones que han viscut o viuen situacions de sensellarisme. L'edat mitjana d'aquestes dones és de 53 anys, un 60% són de nacionalitat espanyola, i un 77% tenen estudis primaris complets. Amb relació a l'estat civil, un 66% indiquen que estan separades, divorciades o són vídues, i un 80% afirmen tenir descendència. Tot i això, la vinculació amb aquests fills i filles és feble, i gairebé un 30% afirmen no tenir-hi relació. **Amb tot, la xarxa familiar i d'amistat que presenten les dones és major que la dels homes, i gairebé un 80% tenen vincles amb familiars i amics, un factor decisiu per entendre la menor presència de dones en situació de carrer.**

Virginia Matulic, una de les responsables de l'informe, ha destacat que el sensellarisme femení està ocult, sobretot per la preeminència que tenen els homes en la majoria d'estudis relacionats amb el sensellarisme. D'altra banda, les dones tendeixen a sol·licitar abans el suport dels serveis d'institucions socials, i això facilita la intervenció social i la prevenció dels efectes de viure al carrer.

CONTACTES DE PREMSA

Jordi Julià: jjulia@caritasbcn.org / T. 607 024 183

Abel Ubach: aubach@caritasbcn.org / T. 677 708 229

La violència masclista, un factor clau per explicar el sensellarisme femení

Entre els factors desencadenants que poden augmentar el risc de caure en el sensellarisme, s'ha apuntat la manca d'estudis, la precarietat laboral i l'atur. A més d'aquests factors, les responsables de l'informe han volgut destacar la importància de patir episodis de violència masclista durant la vida. **Un 69% de les dones enquestades han afirmat haver patit situacions de violència durant la infància i adolescència (43%), i durant la joventut i la vida adulta (26%).** Gairebé un 35% de les dones enquestades afirmen que la violència ha estat present durant tota la seva vida.

La violència en l'àmbit familiar i de parella són les que s'han descrit amb més freqüència. Aquesta es manifesta de diverses formes, però la violència psicològica i la física són les més habituals en la joventut i en l'edat adulta. D'altra banda, els abusos sexuals en la infància i l'adolescència també formen part de l'experiència vital d'algunes dones participants en l'estudi. En molts casos, la dependència afectiva que tenen aquestes dones amb l'agressor contribueix a la cronificació de la violència, agreujant-ne la situació.

“La violència és el desencadenant principal de l'exclusió residencial, i sembla innegable el paper diferencial de la violència en la vida de les dones sense llar respecte dels homes en la mateixa situació d'exclusió”, ha afirmat Virginia Matulic. Així mateix, s'ha apuntat que les formes d'exclusió residencial que pateixen les dones s'han d'analitzar en clau de gènere, i que la violència que pateixen té efectes directes sobre l'autoestima, dificultant la capacitat de recuperar una vida autònoma.

Les dones participants en l'informe han destacat la proximitat i acompanyament emocional i social que han rebut per part de les entitats socials, i com les han acompanyat en la recuperació dels vincles socials i familiars. L'Eloisa, una de les dones participants en l'estudi i que va viure durant dos anys al carrer, ha afirmat que el més important és tenir un lloc on viure. **“Necessitem suport psicològic. Que algú t'escolti és molt important, i tothom mereix una oportunitat”,** ha indicat. Per la seva banda, la Lamiae ha descrit que en una llar la dona és la primera que ha de deixar la feina per tenir cura dels fills, i que no hi ha un equilibri en les tasques de la llar. **“Les dones són les que porten el pes dels seus fills i filles, i fem el que calgui per protegir-los de la violència que puguin rebre del pare, encara que hàgim de marxar de casa”,** afirma. La Ghislaine, una altra de les dones participants en l'estudi, ha remarcat la importància de comptar amb una llar a un preu accessible. **“La llar és el més important per tirar endavant, i resoldria la majoria de problemes que hem patit les dones que hem viscut al carrer”,** ha indicat.

Davant d'aquesta situació, s'ha demanat a les administracions competents que **incorporin la perspectiva de gènere al disseny de les polítiques públiques, creant equipaments destinats específicament per a dones soles i amb càrregues familiars.** També s'ha instat a trencar amb la relació de poder que suposa subordinar la dona a la llar, i finalment, s'ha reiterat la necessitat d'implementar polítiques públiques d'habitatge, garantint l'acompanyament de les dones afectades, però també dels seus fills i filles.

CONTACTES DE PREMSA

Jordi Julià: jjulia@caritasbcn.org / T. 607 024 183

Abel Ubach: aubach@caritasbcn.org / T. 677 708 229